

De tekst spreekt niet over de gevoelens van Abraham. We kunnen ons deze best voorstellen. Wat Abraham ervoer, is wat het God heeft gekost Jezus aan het kruis te zien. In zijn eigen ervaring ondergaat Abraham het lijden van God.

2 Kor. 5:19 : "God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende".

Abraham heeft het verlossingsplan ervaren, zoals God dit ervoer.

Maar Isaäk heeft het ervaren, zoals de mens het ervaart.

Men kan zich de opluchting van Isaäk best inbeelden. Enkele momenten eerder nog dacht hij dat zijn levensweg hier op aarde vroegtijdig zou eindigen. En zie hem nu, verlost, levend en wel. Isaäk zal beslist nooit dit moment zijn vergeten waarop hij van de dood overging naar het leven. In zo'n moment komt men tot inkeer en leert men de echte waarden van het leven appreciëren (zoals dit gebeurt bij mensen die op het nippertje aan de dood zijn ontsnapt).

De plaats bekleden van vader der gelovigen is een voorrecht. Abraham weet nu wat hij aan zijn nakomelingen kan vertellen. Hij beseft nu wat de verlossing van de mens voor God heeft betekent. Hij beseft ook wat dit voor de mens betekent : de kans op nieuw leven.

- ➔ *Lees Johannes 3:16. Ben ik nog steeds diep ontroerd door deze daad van God ? Mijn verlossing vereiste het lijden van God. Ben ik mij daarvan bewust ? Wat leert mij dat over het karakter van God ?*
- ➔ *Wat betekent het voor mij, "een tweede kans te krijgen" ? In hoeverre heeft dit mijn visie op de waarden van het leven veranderd ?*
- ➔ *Voel ik mij begenadigd ? Wat kan ik doen om deze verlossing te ervaren ?*

Wij besteden veel – teveel tijd aan het verklaren en het proberen begrijpen van het verlossingsplan. Wij zijn de begunstigen van het concept dat na de opstanding van Jezus werd ontwikkeld. Maar heeft de ons aangeboden verlossing ons leven ook echt diepgaand veranderd ?

"Ik ben gekomen, opdat mijn schapen leven hebben en overvloed." (Johannes 10:10)

De verzoening aangekondigd

5

26 OKTOBER
- 1 NOVEMBER

Stel je voor, je hebt een spektakel gecreëerd, en je wilt dit aankondigen. Niet eenvoudig om de potentiële toeschouwers daarvoor warm te maken. Wat te zeggen? Met welke argumenten kun je hen bewegen eraan deel te nemen ? Je kunt de grote lijnen beschrijven van wat er zich gaat afspelen, in de wetenschap echter dat het lang niet met de werkelijkheid overeenstemt. Het is daarentegen veel eenvoudiger een recensie of een kritische bemerking te schrijven nadat het spektakel heeft plaatsgevonden.

God werd niet verrast door de zonde van Adam en Eva. Hij had in een reddingsplan voorzien waarin Hij persoonlijk zou worden betrokken. Onmiddellijk na de zonde begeeft God zich naar de hof van Eden om onze stamouders op de hoogte te brengen van een toekomstig herstel. Maar hoe kon Hij hun de betekenis uitleggen van gebeurtenissen die pas millennia later zouden plaatsvinden ?

De hemelse Vader pakt dit op verschillende manieren aan :

a. Met woorden : Genesis 3:15

Terwijl de beheerders van de hof zich beginnen te realiseren dat ze slaven van de tegenstander zijn geworden, reikt God hen een hoopvolle verwachting aan. Hij maakt hen bekend dat de mensheid verdeeld zal worden in twee kampen : de nakomelingen van de "vrouw" (de gelovigen), en dezen van de "slang" (de tegenstander). Tussen hen zal er een strijd ontbranden op leven en dood. Vanaf het moment dat de mens de deur openstelde voor de machten van de duisternis, is hij voortdurend blootgesteld aan de aanvallen van de boze. Maar de overwinning (verpletterde kop) is verzekerd. Deze komt evenwel niet tot stand zonder pijn (gebroken hiel).

In plaats van een vloek of een straf uit te spreken, geeft God hoop aan hen die Hem enkele ogenblikken eerder nog hadden afgewezen. Wat een liefde !

- ➔ *Gebeurt het wel eens dat ik de hoop kwijtraak ? dat ik me verpletterd voel door mijn zonden – of door één bepaalde zonde ?*
- ➔ *Hoe ervaar ik in dat moment de houding van God ? Welke elementen geven me opnieuw hoop ?*

b. Door middel van een aanschouwelijk beeld : Genesis 3:21

Nauwelijks heeft de mens gezondigd, of hij schaamt zich om zijn naaktheid (3:7). Vandaag zou men zeggen dat "hij zich slecht in zijn vel voelt". Hij doet er alles aan om dit ongedaan te maken, zich te bedekken, zich een nieuwe huid aan te passen. Hij maakt zich een schort van vijgenbladeren, wat het probleem niet di-rect oplost, gezien hij zich nog steeds naakt voelt wanneer God in de hof ver-schijnt (3:10).

Vandaar dat de Schepper zelf tussenkomt om 's mensen naaktheid te bedekken. Wat de mens nooit zelf had kunnen verwezenlijken, doet God, ook al is er "zijdelingse schade" : de dood van een onschuldig dier – voorafschaduwing van de dood van "het Lam Gods".

Lees Mattheüs 21:18-22. Wat stellen de vijgenbladeren voor ?

- ➔ Wanneer ik me bewust word van een fout, doe ik er dan alles aan om deze te "bedekken", te herstellen ? Wanneer is me dit gebeurd ?
- ➔ Zijn er situaties waarin ik besef dat al mijn inspanningen op niets uitlopen ?
- ➔ Ben ik bereid te aanvaarden dat alleen God echt een oplossing kan aanreiken voor het probleem van mijn zonde ? Hoe begrijp ik dan het handelen van God (Genesis 3:21) ?
- ➔ Hoe ervaar ik in mijn dagelijkse leven de ontzagwekkendheid van Gods liefde ?
- ➔ Hoe kan ik een zondaar zijn en me "goed in mijn vel voelen" ? Betekent dit dat ik zo maar ongestraft kan handelen ?

c. Door de ervaring van Abraham en Isaäk : Genesis 22:1-12

Abraham bekleedt in het bijbelverhaal een unieke plaats. Hij is de vader der gelovigen en als dusdanig geroepen om de kennis over God door te geven (cf. Genesis 18:17-19). Wat kan hij ons over God vertellen ? Via de mondelinge overlevering had Abraham gehoord van het verhaal dat we lezen in Genesis 3. Maar God zal hem op een verbazingwekkende wijze deelgenoot maken van andere facetten van het verlossingsplan.

De verhaal over Abraham had kunnen stoppen bij hoofdstuk 21. Via een goddelijke tussenkomst in het leven van Abraham en Sara is het kind der belofte geboren. Ismaël is verjaagd om elke rivaliteit in de kiem te smoren. Abraham installeert zich in het Beloofde Land. Hij denkt alles nu wel gehad te hebben. En dan stelt God hem op de proef...

Het is mogelijk om het verhaal uit Genesis 22 op verschillende manieren te begrijpen. De tekst kent onder meer een profetische dimensie. De teksten uit het Nieuwe Testament laten ons toe om in dit verhaal tussen de regels door God en Jezus te ontdekken. Ontdek in de onderstaande tabel het verband tussen Genesis 22 en het Nieuwe Testament.

Genesis 22 : Isaäk	Jezus Christus
Vers 2 "...uw zoon, uw enige, die gij lief-hebt..."	Lucas 3:22 "Gij zijt mijn Zoon, de ge-liefde, in U heb ik mijn welbehagen."
Vers 3 "Abraham nam 2 van zijn knechten met zich, benevens zijn zoon Isaäk... en ging naar de plaats die God hem genoemd had."	Lucas 6:13; Matthéüs 4:18-19 Gedurende zijn aardse bediening was Jezus vergezeld van "dienaren – apostelen".
Vers 4 "... op de derde dag... zag hij die plaats in de verte."	Lucas 13:33 "...Ik moet heden en morgen en de volgende dag reizen..." (cf. Lucas 9:51)
Vers 5 De dienaars moeten achterblijven.	Lucas 23:49 Jezus moet zijn weg alleen gaan.
Vers 5 "...zullen wij tot u terugkeren."	Lucas 18:33 "...zij zullen Hem doden; en ten derden dage zal Hij opstaan." (cf. Lucas 24:7-8)
Vers 6 Isaäk draagt "het hout"	Johannes 19:17 Jezus draagt het hout.
Vers 6,8 "Zo gingen die beiden teza-men."	Johannes 8:29 "Die Mij gezonden heeft, is met Mij."
Vers 7 Isaäk zegt tot Abraham : "mijn vader".	Lucas 11:2 Jezus bad "Vader".
Vers 7 " ... waar is het lam..."	Johannes 1:29,36 "Zie, het lam Gods..."
Vers 8 "... God zal Zichzelf voorzien van een lam..."	1 Petrus 1:19,20 " ... Christus... als een lam. Hij was van tevoren gekend, vóór de grondlegging der wereld..."
Vers 9 "... schikte het hout, bond zijn zoon... en legde hem op het altaar boven op het hout."	Johannes 18:12; Matthéüs 27:31 "... boeiden Hem..."; "... zij leidden Hem weg om Hem de kruisigen."
Vers 12,17 " ... en uw zoon, uw enige, mij niet hebt onthouden."	Romeinen 8:32 God heeft zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven.